

**BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE**

Broj: 96 o Ps 158264 23 Ps
Brčko, 21.06.2024.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Ljiljana Zobenica, u pravnoj stvari tužioca d.o.o. „SNEDEX“ A., ..., M.Z., R.S., zastupano po zakonskom zastupniku – direktoru V.D. i punomoćniku Zekić Bošku, advokatu iz Zvornika, protiv tuženog „BOSNAPLOD“ d.o.o. B., ul. ..., zastupano po zakonskom zastupniku Vukotić Benjaminu i punomoćnicima iz advokatskog društva „Arslanagić & CO“ d.o.o. Sarajevo, radi isplate duga, v.sp. 12.126,15 KM, nakon glavne, javne i usmene rasprave, donio je dana 21.06.2024.godine

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi „Bosnaplod“ d.o.o. B. da tužiocu „SNEDEX“ d.o.o. A., isplati dug u iznosu od 6.200,00 EUR-a, odnosno konvertovano u konvertibilne marke prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne Banke BiH na dan presuđenja uz važeći srednji kurs inostrane valute (1 EUR = 1,955 KM) iznos od 12.126,15 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos duga od 12.126,15 KM, počev od 01.08.2022.godine do konačne isplate, kao i da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.750,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je ovom sudu, putem punomoćnika, dana 22.09.2023.godine, podnio tužbu protiv tuženog radi isplate duga u iznosu od 12.125,78 KM. U tužbi je tužilac naveo da je sa tuženim saradivao duži vremenski period, u smislu da je za tuženog prevezio robu, te da mu je za pružene usluge ispostavljao fakture. Takođe, tužilac navodi da je navedeni dug dospio za plaćanje 01.08.2022.godine budući da je tužilac poslednju uslugu prevoza za tuženog izvršio još u sedmom mjesecu 2022.godine. Nadalje, tužilac je istakao da se tuženom dana 06.07.2023.godine obratio opomenom pred tužbu, te da je tuženi samo djelimično isplatio dug prema tužiocu. Nakon obavljenog vještačenja od strane vještaka ekonomske struke na ročištu održanom 21.06.2024.godine, tužilac je uredio svoj tužbeni zahtjev na način da umjesto 12.125,78 KM treba da stoji 12.126,15 KM. Tražio je troškove parničnog postupka prema uloženom troškovniku.

U odgovoru na tužbu od 02.11.2023.godine tuženi je u cijelosti osporio pravni osnov i visinu potraživanja tužioca. Naveo je da tužilac nije učinio vjerovatnim postojanje svog potraživanja, te da iz dostavljenih dokaza ne proizlazi na koji način je ostvarena poslovna saradnja između tužioca i tuženog, kao i da nisu vidljive fakture, narudžbenice i otpremnice niti je na drugi način tužilac dokazao postojanje poslovne saradnje sa tuženim. "Opreza" radi istakao je i prigovor zastare potraživanja i osporio aktivnu legitimaciju tužioca. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužioca kao neosnovan, te je tražio troškove parničnog postupka.

Sud je pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu vodio u odsutnosti uredno pozvanog tuženog na osnovu odredbe člana 207. stav 2. i 220. stav 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/1, u

struke Damjanac Boriše i čitanjem Nalaza i mišljenja istog vještaka od 25.05.2024.godine.

Na osnovu ocjene provedenih dokaza pojedinačno kao i u njihovoj međusobnoj vezi na osnovu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 28/18, u daljem tekstu ZPP) iz sledećih razloga:

Sud nije posebno cijenio dokaze–analitičke kartice, račune-otpremnice, dostavljene uz tužbu, jer su iste cijenjene i obuhvaćene vještačenjem od strane vještaka ekonomske struke.

Prigovor aktivne legitimacije istaknut u odgovoru na tužbu nije osnovan. Tužilac i tuženi su bili u poslovnom odnosu, jer je tužilac vršio usluge transporta robe za tuženog za što mu je redovno ispostavljao fakture. Tužilac kao prevoznik je svakako aktivno legitimisan da od tuženog traži isplatu naknade za izvršene usluge u smislu odredbe člana 648. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89; u daljem tekstu ZOO).

Prigovor zastare potraživanja tužioca je neosnovan. U smislu odredbe člana 374. ZOO-a međusobna potraživanja pravnih lica iz ugovora u prometu robe i usluga kao i potraživanja naknade za izdatke učinjene u vezi sa tim ugovorima, zastarijevaju za tri godine. Zastarijevanje teče odvojeno za svaku isporuku robe, rad i uslugu. Tužilac potražuje naknadu za izvršeni prevoz robe za tuženog počev od 18.06.2022. godine (račun-otpremnica br. ...), pa do 25.07.2022.godine (račun-otpremnica br. ...), u okviru kojeg perioda je pored ove dvije izvršene usluge, bilo još 49 obavljenih prevoza robe za koje su ispostavljene fakture, odnosno računi otpremnice. Tužba u ovoj pravnoj stvari je podnesena dana 20.09.2023.godine, tako da nije prošao trogodišnji rok zastare propisan odredbom člana 374. ZOO-a.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, Damjanac Boriše, čiji je zadatak bio da nakon uvida u poslovnu dokumentaciju u spisu, poslovne knjige tužioca i tuženog, utvrdi postojanje, visinu i dospijeće duga tuženog prema tužiocu, te isto izrazi u eurima i konvertibilnim markama, proizilazi da je tužilac za tuženog obavljao usluge prevoza, te je za te usluge ispostavljao fakture. Istakao je da je prva faktura izdata 18.06.2022.godine, dok je poslednja faktura izdata 25.07.2022.godine i da u tom periodu saldo dospelih obaveza iznosi 45.930,67 KM, nakon čega je tuženi izvršio uplate u 11 tranši, te zaključno stanje na dan 30.08.2023.godine iznosi 6.200,00 EUR. Navodi da prema knjigovodstvenoj evidenciji tuženog, a uvidom u analitičku karticu dobavljača ... – „SNEDEX“ d.o.o. A., dospjele a neizmirene obaveze iznose 6.449,95 EUR, te da evidentna razlika od 249,95 KM predstavlja knjižno odobrenje, pa je stanje potraživanja u skladu sa evidencijom tužioca i iznosi 6.200,00 EUR. Navedeni iznos od 6.200,00 EUR konvertovan u domaću valutu, prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne Banke BiH na dan 25.05.2024.godine iznosi 12.126,15 KM, što predstavlja potraživanje tužioca. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke, cijeneći ga stručnim i objektivnim.

Predmet tužbenog zahtjeva tužioca, koji je preciziran 21.06.2024.godine, je zahtjev tužioca za isplatu iznosa od 12.126,15 KM za izvršene usluge prevoza robe za tuženog. Nesporno je da je poslovna saradnja između tužioca i tuženog postojala, što je utvrđeno iz iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, Damjanac Boriše, koji je za potrebe vještačenja izvršio uvid u poslovnu dokumentaciju tužioca i tuženog. Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, utvrđeno je da je posljednja faktura izdata

25.07.2022.godine, te da je ostao dug tuženog prema tužiocu u iznosu od 6.200,00 EUR, odnosno konvertovano u domaću valutu, iznos od 12.126,15 KM.

Odredbom člana 648. stav 1. ZOO, propisano je da se ugovorom o prevozu obavezuje prevoznik da preveze na određeno mjesto neko lice ili neku stvar, a putnik, odnosno pošiljalac se obavezuje da mu za to isplati određenu naknadu. U konkretnom slučaju između tužioca i tuženog je jasno definisan obligaciono-pravni odnos o prevozu, jer iz faktura i pratećih priloga proizilazi u kojem vremenskom periodu je vršen transport robe. Tužilac je ispunio svoju obavezu usluge prevoza robe, dok tuženi kao ugovarač prevoza obavezu plaćanja usluge prevoza robe po ispostavljenim fakturama nije u cjelosti platio.

Kako tuženi nije u potpunosti isplatio tužiocu naknadu za izvršene usluge prevoza robe, a iznosi i rokovi plaćanja jasno su navedeni u ispostavljenim fakturama, sud ga je obavezao da tužiocu isplati preostali neplaćeni iznos od 6.200,00 EUR odnosno 12.126,15 KM, za izvršene usluge prevoza robe, sve na osnovu odredbe člana 648. stav 1. u vezi sa članom 262. ZOO-a.

Na dosuđeni iznos tužiocu je dosuđena zakonska zatezna kamata od 01.08.2022. godine (posljednje potraživanje tužioca po fakturi od 25.07.2022. godine dospjelo je za plaćanje isti dan, odnosno 25.07.2022.godine, ali kako je tužilac zakonsku zateznu kamatu potraživao od 01.08.2022.godine sud je, krećući se u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, dosudio zakonsku zateznu kamatu od tog datuma, odnosno 01.08.2022.godine, a na osnovu odredbe člana 277. ZOO-a.

Odluka suda o troškovima parničnog postupka zasniva se na odredbi člana 120. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 28/18, u daljem tekstu ZPP). Tuženi je dužan tužiocu naknaditi troškove parničnog postupka koji čine: troškovi sastava opomene pred tužbu 300,00 KM, troškovi sastava tužbe od strane punomoćnika tužioca u iznosu od 480,00 KM uvećano za 25% na ime sporednih radnji koje je punomoćnik preduzeo prikupljajući i kopirajući potrebnu dokumentaciju za sud i protivnu stranu, odnosno iznos od 600,00 KM, troškovi zastupanja na pripremnom ročištu održanom 28.03.2024.godine u iznosu od 480,00 KM, troškovi zastupanja na ročištu za glavnu raspravu održanom 21.06.2024.godine u iznosu od 480,00 KM, nagrada za vrijeme prisustva na dva održana ročišta i to za svaki započeti sat po 30 bodova (2 x 30 bodova x 2,00 KM) odnosno 120,00 KM, troškovi vještačenja u iznosu od 370,00 KM i troškovi takse na tužbu i presudu u iznosima od po 200,00 KM, odnosno ukupan iznos od 2.750,00 KM (po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, "Sl. glasnik RS-a, broj 68/05 i Zakonu o sudskim taksama Brčko distrikta BiH, "Sl. Glasnik Brčko distrikta BiH", broj 5/01). Sud nije dosudio troškove koji se odnose na troškove prevoza za pristup na održana ročišta na relaciji Zvornik-Brčko-Zvornik, sve na osnovu pravnog shvatanja usvojenog na Panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti od 30.01.2014.godine (identično je odlučeno i u Odluci Evropskog suda za ljudska prava od 11.02.2019.godine u predmetu Fajković i drugi protiv Bosne i Hercegovine), prema kojem stranka koja je izgubila u parničnom postupku u načelu ne bi trebala snositi nikakve dodatne troškove samo zato što je stranka koja je uspjela u postupku izabrala advokata čija je kancelarija bila van sjedišta suda, osim ako sud, izuzetno, takve troškove smatra „neophodnim“ u okviru značenja navedenih zakonskih odredbi. Sud takve troškove ne smatra neophodnim, obzirom da je stranka i u sjedištu suda pred kojim se vodi postupak mogla angažovati kvalifikovanog punomoćnika.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena
je žalba u roku od 30 dana od dana prijema iste
Apelacioniom sudu Brčko distrikta BiH,
putem ovog suda.

S U D I J A

Ljiljana Zobenica